

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobkyně: **Ing. J. K.**

proti

žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu**
sídlem tř. T. Bati 21, Zlín

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícím ve vydání úkonu – rozhodnutí ze dne 27. 4. 2016, č. j. KUZL 29117/2016

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Procesním podáním datovaným dne 31. 1. 2018, doručeným soudu dne 7. 2. 2018, se žalobkyně domáhala zrušení úkonu Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 27. 4. 2016, č. j. KUZL 29117/2016, dále úkonu Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního úřadu ze dne 18. 5. 2016, sp. zn. 1560/2016, dále úkonu Ministerstva životního prostředí ze dne 13. 4. 2016, č. j. 25408/ENV/16719/570/16 a dále se domáhala, aby soud přikázal Ministerstvu životního prostředí, aby se zdrželo nezákonných zásahů do rozhodování místní samosprávy a dále se žalobkyně domáhala vydání rozhodnutí, kterým by soud přikázal Krajskému úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, aby se zdržel nezákonných zásahů do rozhodování Městského úřadu Uherský Ostroh, stavebního úřadu i do rozhodování místní samosprávy. Citované procesní podání žalobkyně ze dne 31. 1. 2018 soud podle jeho obsahu a podle návrhů, jak má soud rozhodnout (žalobních petitů), posoudil jako jednotlivé žaloby spojené do jednoho podání směřující proti různým žalovaným a proti různým jejich úkonům a dále též se domáhající, aby soud vyslovil povinnost zdržet se nezákonných zásahů ze strany žalovaného Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu a Ministerstva životního prostředí. Jelikož se jednalo o spojení samostatných návrhů proti různým žalovaným, soud usnesením ze dne 28. 2. 2018, č. j. 30 A 21/2018 – 82 vydělil mj. část citovaného procesního podání žalobkyně, v jejímž rámci se domáhala vydání rozhodnutí, kterým by soud přikázal žalovanému, aby se zdržel nezákonných zásahů do rozhodování Městského úřadu Uherský Ostroh, stavebního úřadu i do rozhodování místní samosprávy k samostatnému projednání.

2. Jelikož z předmětného procesního podání žalobkyně ze dne 31. 1. 2018 nevyplývalo zcela jednoznačně, zda tímto podáním bylo míněno i zahájení samostatného řízení o ochraně před nezákonným zásahem žalovaného, krajský soud předmětnou věc zapsal do rejstříku Na a zároveň usnesením ze dne 23. 4. 2018, č. j. 30 Na 5/2018 – 11, vyzval žalobkyni, aby sdělila, zda procesním podáním ze dne 31. 1. 2018 mínila zahájit i samostatné řízení podle dílu 3, hlavy II, části druhé s.ř.s., tedy řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu. Žalobkyně byla dále poučena, že soud bude nezávisle v dalších řízeních posuzovat její podání požadující přezkum zákonnosti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, ze dne 27. 4. 2016, č. j. KUZZL 29117/2016, dále úkonu Městského úřadu Uherský Ostroh, odbor stavebního úřadu, ze dne 18. 5. 2016, sp. zn. 1560/2016 a úkonu Ministerstva životního prostředí ze dne 13. 4. 2016, č. j. 25408/ENV/16719/570/16; žalobkyně dále byla současně poučena, že ji soud vyzve samostatným usnesením ve vztahu k jejímu návrhu, aby soud přikázal Ministerstvu životního prostředí zdržet se nezákonných zásahů do rozhodování místní samosprávy. Doplnujícím procesním podáním došlým soudu dne 24. 5. 2018 žalobkyně objasnila, že shora citovaným procesním podáním ze dne 31. 1. 2018 mínila mj. zahájit i řízení před Krajským soudem v Brně, v jehož rámci by došlo k přezkumu předmětného rozhodnutí žalovaného, nově v rámci žaloby na ochrany před nezákonným zásahem žalovaného správního orgánu, přičemž uvedený nezákonný zásah žalobkyně spatřuje ve vydání rozhodnutí ze dne 27. 4. 2016, č. j. KUZZL 29117/2016 žalovaným a žalobkyně navrhla, aby soud postupem ve smyslu ust. § 87 odst. 1 a 2 s.ř.s. určil, že předmětný zásah je nezákonný a dále, aby soud přikázal žalovanému obnovit stav před zásahem. Po vyjasnění žalobního návrhu byla předmětná věc zapsána do rejstříku A a je vedena pod sp. zn. 30 A 89/2018.
3. Meritornímu projednání předmětné žaloby však brání následující skutečnosti.
4. Podle ust. § 82 s.ř.s. platí, že každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu, nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
5. Podle ust. § 83 s.ř.s. je žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah; jde-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, který není správním orgánem, anebo příslušníka takového sboru, je žalovaným správní orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, a u obecní policie obec.
6. Podle ust. § 84 odst. 1 s.ř.s. platí, že žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.
7. Podle ust. § 85 s.ř.s. platí, že žaloba je nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.
8. Pro aktivní legitimaci v řízení o žalobě ve smyslu ust. § 82 s.ř.s. postačuje skutkově podložené tvrzení, že zásah správního orgánu se negativně projevil v právní sféře žalobce (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, sp. zn. 6 A 25/2002). Aktivní žalobní legitimace je dána tehdy, pokud s ohledem na tvrzení žalobce

není možné zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do jeho právní sféry nemohlo dojít. Pro posouzení aktivní legitimace žalobce jakožto podmínky řízení je v řízení o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu důležité tvrzení přímého zkrácení práv žalobce.

9. Z předmětného rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 27. 4. 2016, č. j. KUZZL 29117/2016, vyplývá, že žalobou napadený úkon žalovaného byl vydán postupem podle ust. § 149 odst. 5 správního řádu, podle něhož platí, že nezákonné závazné stanovisko lze zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán, který vydal závazné stanovisko. Jestliže správní orgán při své úřední činnosti zjistí, že jiný správní orgán učinil nezákonné závazné stanovisko, dá podnět správnímu orgánu příslušnému v přezkumném řízení a vyčká jeho rozhodnutí.
10. Prvním důvodem, pro který nelze žalobu meritorně projednat, je skutečnost, že z judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 As 97/2014 – 127, nebo ze dne 16. 5. 2017, č. j. 6 As 277/2016 – 40) potvrzené nálezem Ústavního soudu ze dne 14. 3. 2016, sp. zn. I.ÚS 2866/15, vyplývá, že rozhodnutí, kterým bylo zrušeno závazné stanovisko, je třeba považovat též za závazné stanovisko a nikoliv za rozhodnutí. Tento úkon správním řádem formálně nazvaným rozhodnutí je proto stejně jako jemu předcházející závazné stanovisko přezkoumatelné v soudním řízení správním postupem podle § 75 odst. 2 s.ř.s., tedy jako závazný podklad konečného přezkoumávaného rozhodnutí.
11. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2 As 75/2009 – 113, publ. ve Sb. NSS 2434/2011 je soudní přezkum obsahu závazného stanoviska vydaného postupem podle ust. § 149 správního řádu, v souladu s čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod umožněn až v rámci konečného rozhodnutí podle ust. § 75 odst. 2 s.ř.s. Předmětné závazné stanovisko nelze samostatně napadnout žalobou proti rozhodnutí správního orgánu, neboť tímto stanoviskem nebylo samo o sobě založeno, změněno, zrušeno či závazně určeno právo nebo povinnost. Stejně tak nelze samostatně napadnout závazné stanovisko žalobou na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného správního orgánu. Přezkum citovaného závazného stanoviska je možný až v rámci přezkumu konečného rozhodnutí (zde vydaného v řízení o stanovení dobývacího prostoru). Z ust. § 85 s.ř.s. přitom vyplývá, že žaloba je nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky. Jelikož existují jiné právní prostředky ochrany ve formě žaloby proti konečnému rozhodnutí (zde vydaném v řízení o stanovení dobývacího prostoru) je žaloba ve smyslu ust. § 85 nepřipustná a soud je povinen ji postupem ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítnout, neboť podle tohoto ustanovení platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.
12. Předmětným úkonem žalovaného navíc nedošlo ke konečnému rozhodnutí v předmětné věci, neboť jím bylo toliko zrušeno předchozí závazné stanovisko Městského úřadu Uherský Ostroh, odbor stavebního úřadu a věc byla vrácena Městskému úřadu Uherský Ostroh k novému projednání.
13. Dalším důvodem pro nemožnost soudu žalobu meritorně projednat, je skutečnost, že žaloba byla podána opožděně.

14. Podle ust. § 84 odst. 1 s.ř.s. platí, že žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.
15. Podle ust. § 84 odst. 2 s.ř.s. platí, že zmeškání lhůty nelze prominout.
16. Soudu je z úřední činnosti známo (z obsahu soudního spisu vedeného Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 30 A 21/2018 totožné žalobkyně proti žalovanému Krajskému úřadu Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu), že se žalobkyně dozvěděla o tvrzeném nezákonném zásahu nejpozději dne 8. 9. 2017, neboť proti němu zcela konkrétně brojila obsáhlým podáním ze dne 8. 9. 2017, doplněným podáním ze dne 10. 9. 2017, adresovaným Ministerstvu pro místní rozvoj. Z uvedeného důvodu došlo ke zcela zjevnému překročení tzv. subjektivní lhůty pro podání žaloby, upravené v citovaném ustanovení § 84 odst. 1 s.ř.s., přičemž ve smyslu ust. § 84 odst. 2 s.ř.s. platí, že zmeškání lhůty nelze prominout. Dalším důvodem pro odmítnutí žaloby je tedy její opožděnost, přičemž na základě zjištěného stavu je soud povinen žalobu odmítnout postupem ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., podle něhož platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.
17. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže žaloba byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. 5. 2018

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu

